

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč., več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petiti. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Posilana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravištvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvo, odpravištvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novjše vesti.)

Dunaj 28. Predsednik v ministerskem svetu, pl. Wittek in voditelj finančnega ministerstva Jorkasch-Koch sta imela predpoludne daljše posvetovanje z ogerskim ministerskim predsednikom pl. Szellom in finančnim ministrom Lukacsem.

Dunaj 28. Oba šefa ministerstev in finančna ministra obeh državnih polovic so popoldne nadaljevali in končali posvetovanje. Ogerska ministra se povrnila jutri v Budimpešto.

Dunaj 28. (Avstrijska delegacija.) Minister za zunanje stvari grof Goluchowski je predložil začasni proračun skupne vlade za prve 4 mesece l. 1900. Na predlog grofa Deyma so ta načrt takoj izročili proračunskemu odseku z nalogom, da nemudoma razpravlja o istem. Prihodnja seja danes ob 1. uri popoldne.

Dunaj 28. V popoldanski seji avstrijske delegacije se interpelirali Pacak in dr. zaradi izganjanja avstrijskih podanikov iz Pruske. Potem so govorili o začasnem proračunu dr. Gregr, Tusel, Russ, Lemisch, Funke, Kramar in Pacak. Prihodnja plenarna seja bo 9. januarja.

Dunaj 28. Ogerska delegacija je sprejela v tretjem čitanju začasni proračun; popoldne se snide, da sliši nunej avstrijske delegacije o začasnem proračunu.

Dunaj 28. V polni seji avstrijske delegacije je konstatiral predsednik, da sta obe delegaciji jedini glede začasnega proračuna. Potrdili so zapisnik ter zaključili sejo.

Dunaj 28. Udje ogerske delegacije so se povrnila v Budimpešto. Dne 21. januarja pridejo zopet na Dunaj; tega dne začne odsek za mornarico svoje posvetovanje. Dne 4. januarja bo seja vojnega odseka, a 8. januarja odseka za sklepni račun. 9. februarja so udje ogerske delegacije povabljeni na dvorni ples.

Dunaj 28. V seji proračunskega odseka avstrijske delegacije po plenarni seji je izjavil dr.

Kramar, da Čehi ne bodo glasovali za nobeno potrebnost avstrijske ali skupne vlade, dokler ni popravljena krivica, ki se je češkemu narodu zgodila z odpravo jezikovnih naredeb. Stransky je vprašal, zakaj se zahteva začasni proračun kar za štiri mesece. Državni finančni minister pl. Kallay se je skliceval na prakso v prejšnjih letih, ter da previdnost zahteva tako dolgo dobo. Začasni proračun je sprejet z izpremembami ogerske delegacije.

Berolin 28. Cesar Viljem je sprejel opoludne avstro-ogerskega vojaškega atašea grofa Stürgkha.

Razmere v mestnem in dežel-nem zboru tržaškem.

Govoril deželni poslanec Ivan Gorup na občnem zboru »Edinosti« dne 26. novembra 1899.

(Zvršetek.)

Čim pa stojte na takem stališču, je naravno, da ni mogoče ničesar doseči za okolice. Iz navedenih vzrokov je moralo torej naše delovanje v mestnem zboru ostati skoraj popolnoma negativno.

Naj preidem sedaj na deželni zbor. Znano vam je, da se več let sploh nismo udeleževali na razpravah v deželnem zboru, ker gospodje večine so porabljali vsako priliko za politične demonstracije, ki so dišale po vsem drugem, nego po patriotizmu. Ker pa se nam je očitalo, da ni konsekvantno, ako zahajamo v mestni, v deželni zbor pa ne — ko je to vendar ena in ista korporacija — ker so nas nagovarjali tudi od vladne strani, naj gremo v deželni zbor, smo slednjič res šli. S kakim uspehom, to vam je znano. Psovali so nas, pljuvali so nas in slednjič so metalina nas okvirje in šipe. In to brez nikake provokacije od naše strani! (Vrišč in razni vskliki po dvorani). Kajti tega, da se je pravilno izvoljeni Naberger tudi udeležil seje, vendar ni smatrati za

provokacijo (Viharno pritrdjevanje), marveč je bila to njegova pravica in dolžnost.

Vsled teh nezaslišanih dogodkov smo izstopili iz deželnega zbora in smo brzjavno protestirali na centralni vladi. No, tudi to smo skušali že večkrat, koliko da pomagajo vsi taki protesti.

Še nekaj moram omeniti. To namreč, da se je tudi gospod Goess brigal, da bi zopet šli v deželni zbor. Ko pa so nas ven vrgli in smo zahtevali mi garancije, da se taki infamni dogodki ne bodo ponavljali več, nam nikjer niso hoteli dati takih garancij. Naravno torej, da smo morali ostati pri svojem sklepu.

Kakor ste že čuli iz ust spoštovanega posl. Spinčiča, so tudi slovanski deželni poslanci Istre in Goriške izstopili iz deželnih zborov. Uvažuj, da mora naše postopanje biti v soglasju, zbrali smo se bili v Trstu goriški, istrski in tržaški poslanci in smo po vestnem posvetovanju sklenili, da bomo odslej solidarno postopali v vseh treh deželnih zbora. (Odobranje) Sestavili smo razsežno spomenico, katero smo poslali ministru-predsedniku in raznim slovanskim oziroma Slovanom prijaznim kubom. O vspehu te spomenice ne morem ničesar povedati, ker ničesar — ne vem! (Razno vsklikanje po dvorani).

Drugo spomenico, izvrstno sestavljeno po odvetniku dru. Gregorinu, je nesla na Dunaj posebna deputacija, sestavljena od rečenega gospoda, mojega brata in mene. Ker pa nismo mogli priti do avdijeneije, sem jaz ostal na Dunaju par dni in res se mi je posrečilo, da sem spomenico osebno izročil gospodu ministerskemu predsedniku grofu Thunu. Hkratu sem tudi ustmeno razložil kolikor sem mogel. Gospod ministerski predsednik mi je dajal dobre nasvete, češ: naj bomo dobri (Hrupna veselost) in naj se pobotamo z italijansko večino. (Ponovna veselost, a vmes tudi pojavi ogorčenja. Klici: Udamo naj se jim na milost in nemilost). Obljubil pa mi je, da hoče naše zahteve preštudirati, da se hoče dati dobro informirati od vseh

P O D L I S T E K

15

Zajčki samostan.

Potopisna novela.

Spisal: Ivan Gromozenski.

»V gradu kake velike čarovnice, ki je začarala vsa bitja; morda tudi nama ne prizanesa, skušal sem se pošaliti, o tem pa sem zrl v četrto sobo ter pričakoval, da se zdaj pa zdaj prikaže kako tako sumljivo bitje.

Slava pa je opazovala kuro.

»Zdi se mi, da je z glavo malo pokimala, mi je rekla.

»Saj se lahko prepričava.«

Stopil sem k postelji ter prijel sivo kuro za glavo.

Glasno je zakokodakala, jaz pa sem odtegnil roko.

Kura je skočila po koncu — midva sva se spogledala osuplo — ter s krikom zletela na peč.

Na postelji je ostalo le belo jajce.

»Nesla je«, je opomnila Slava.

Kura je priletela slučajno na otroka in sicer na neodet del trebusčka. Plesala je po njem in kokodakala.

Tako je prišlo življenje tudi v deteta. Začelo se je gibati in jokati. Kaj jokati, dreti, dreti, kakor da bi mu kdo trgala vse zobe.

Dete je kričalo, kura kokodakala, a midva smejala:

»Hitro sva zbudila začarana bitja.«

Iz tretje sobe je prišla stara, brezzoba ženica, šla k peči, vzela otroka v naročje, naju pogledala; kakor da bi hotela reči: Kaj delata tukaj?! Odšla je molče, kura pa za njo.

Dokler ni izginila, sva gledala za njo. Potem sva so vračala.

Roza sva našla pri najinih napisih. Okoli istih je narisala veliko sree ter napisala datum.

Slavo je polila rudečica, a Roza je bila v zadregi. Spregovorila je:

»Že sem mislila, da sta se zgubila.«

»Kje je Vanda?« je vprašala Slava.

»Koj ti jo pokažem, samo na hodnik pojdimo, pri zadnjem oknu.«

Vodila naju je na levo po hodniku s kamentim, že jako razdrapanim tlakom, katerega se gotovo že desetletja ni dotaknila metla.

Hodnik je bil nekdanj jako dolg; zdaj ga manjka že več nego polovica, kajti podira se in ruši. Z časoma zgine popolnoma, ker zdaj pa zdaj

odlušča se mu kamenje ter z skrivnostnim ropotom pada na zemljo.

Tudi: Memento mori.

»Tam le!«

Obstali smo pri oknu; šip seveda nobenih. Roza je kazala z desnico na velik četerooglat prostor, obdan od treh strani z zidom; četrta, proti nam obrnjena stran je imela tudi nekdanj svoj zid, zdaj smo videli le kup belosivega kamenja.

Še dobro ohranjena oblika gotičkih oken nam je pričala, da gledamo ostanke cerkve, ki je morda nekdanj bila ponos zajčkih menihov; zdaj, zdaj le glasno priznava, da zob časa niti cerkvi ne priznava; on ugonoblja vse, kar je ustvaril človek.

Pri srednjem zidu je stal velik četerooglat kamen; tam je bil gotovo nekdanj altar.

Pred tem kamenom sta stala Vanda in Vekoslav. Pozabila sta na svet, zabila nas; z desnico jo je držal krog pasa, njena glava mu je slonela na prsih. Gledala sta si v oči; zdelo se mi je, da po zraku vibrira jek njihju poljubov.

Roza se je norčevala iz njihju in zbijala šale; niti Slavi, niti meni ni prišlo to norčevanje, menda tudi Rozi sami ne.

(Pride še.)

strani in potem da ukrene potrebno. (Klici: Nič ni storil! Samo z obljubami nas pitajo). Gotovega pa ni obljubil ničesar, to pa je zahteval, naj se nadalje udeležujemo razprav v deželni zboru. Na mojo pripombo, da so naše glave v nevarnosti, ker padajo razni predmeti z galerije doli, je odgovoril doslovno: «Ah was, die Schädels sind hart! (Eh kaj, saj glave so trde!) (Vrišč po dvorani).

Prav brez vspeha vendar ni bila ta avdijencija; doseženo je bilo vsaj toliko, da nam niso zasnovali okrajnega glavarstva le za gornjo okolico — kakor so baje namerjali —, kar bi bilo nam le v škodo, ker bi se okolica razkosala na dva dela in bi najboljši nje del ostal še tesneje sklopljen z mestom in bi po takem prišel še bolj v klesče mestni gospodi, nego je sedaj.

Še nekaj smo dosegli se svojo abstinenco, to, da se gospoda sedaj ravsa jo mej seboj. Popred so se še nekako držali, ker svoje domače vojne niso hoteli nam kazati; sedaj pa, ko nimajo več okoličanov, da bi jih maltretirali, sedaj se praskajo sami, da je veselje. Iz ene stranke sti nastali dve in morda nastane še tretja. O tem razporu priča cela vrsta demisij v delegaciji in druge. Nihče ne more soditi, kako lice bo imel prihodnji mestni zastop.

Moje osebno menenje je: dokler bodo vladale take razmere, ni možno, da bi se mi udeleževali sej mestnega oziroma deželnega zbora. (Pritrjevanje).

O splošnem stanju okolice hočem omeniti še naslednje.

Mestni svet in magistrat imata vso moč v rokah in to moč izrabljata brezobzirno. Okoličan je na svojem svetu brez nikakih pravic. (Pojavi ogorčenja). Dočim drugod male občine, ki so samostojne, prav lepo vspevajo, imamo v okolici vasij s 1000 do 2000 prebivalcev, ki ne kažejo ni najmanjšega napredka. Kmetijstvo je našim mestnim očetom zadnja briga. Kaj čete, celó poljskim čuvajem so ustavili plače in jih odpustili. Ker pa je pri nas mestni svet in deželni zbor ena in ista korporacija, se nimamo kam pritožiti. Delegacija, ki je ob enem deželni odbor, se gotovo ne bo brigala za obnovo vinogradov, uničenih po trtni uši. Nikdo se ne briga za odpis davkov od opustošenih zemljišč, za vzdrževanje poti in stez. Na magistratu sploh ni nobenega referenta za kmetijstvo, nobenega, ki bi umel potrebe kmeta. Okoličan je torej res parija brez vsakih pravic. (Pritrjevanje.)

Ako pa bi hoteli poslušati župana in one, ki gospodarijo sedaj na magistratu, so na tem žalostnem stanju krivi le okoličanski zastopniki in oni, ki stojé na čelu političnega društva «Edinost». To je, oni zahtevajo, naj bi okoličan pozabil na svojo narodnost in na svoj rod; okoličani naj bi se uklonili kakor pokorni ščavi (Hrupni klici: Nikdar!) in potem še le bi jim zasijala milost mestne gospode. Ali tudi to ni res. Tudi v tem slučaju ne bi bilo ničesar pričakovati za okoličane v materialnem pogledu, ako bi prav hoteli pozabiti na svojo narodnost. Vse naše dosedanje skušnje nas učé, da se občinski svet in magistrat nikoli nista brigala za blagor okolice, da se ne brigata in se ne bosta brigala nikoli (Vsestransko pritrdjevanje), to pa iz razloga, ker niso nikoli hoteli umeti naših potreb.

Nadejali smo se, da po odpadu Rinaldinija najdemo na tukajšnji deželni vladi podpore proti krivičnosti mestne uprave. To upanje je bilo prazno (Glasno pritrdjevanje), kajti Rinaldinijev naslednik ne postopa z nami nič drugače. Narobe. A o vsem tem vendar ni, da bi obupavali. Naša stvar je pravična in mora zmagati konečno. Nam treba vztrajnosti in **edinosti**. Završujem z prisrčno nado, da naš narod v Trstu in po okolici ostane trden in zvest sin matere Slave! (Ploskanje in živio-klici!)

Politični pregled.

TRST, 29. decembra 1899.

Iz avstrijske delegacije. V včerajšnji plenarni seji je prišlo do prezanimivih debat mej češkimi in nemškimi poslanci. Delegat Pacak in tovariši so interpelirali namreč ministra za vnanje stvari glede izganjanja avstrijskih delavcev iz Nemčije ter so zahtevali od njega, naj posreduje

na pruskih oblastih, da se tako preganjanje avstrijskih delavcev zaustavi. Interpelantje so stavili ministru tudi vprašanje, da-li hoče on kabinetu v Berlinu osvetliti fakt, da tako postopanje nikakor ne pomnožuje simpatij v Avstriji za zvezo z Nemčijo. Tu si moramo dovoliti opazko, da je velikanška ironija — da ne rabimo ostrejšega izraza —, ako bi mej slovanskimi narodi hoteli posebno gojiti take simpatije!

V razpravi o skupnem budgetnem provizoriju je izjavil delegat dr. Gregor, da bodo češki delegatje glasovali proti budgetnemu provizoriju. Na to je govoril o odpravi jezikovnih naredeb ter je izrekel tiditev, da je večina listov zastopala prepričanje, da je nesrečni korak Claryjeve vlade — odprava jezikovnih naredeb — produkt vpliva Nemčije. In sicer da je nemški cesar izrazil svojo nevoljo (!!) na zatiranju Nemcev v Češki, na kar se je Avstrija podvizala, da prežene nevarne gube nezadovoljstva na čelu nemškega cesarja s tem, da je odvzela Čehom zopet ona prava, katera jim je enkrat dovolila. Vsakdo se mora strinjati z drom. Gregrom, v kolikor je naglašal, da so to znamenja in dokazi, kako žalostno ulogo igra Avstrija v trozvezi in kako slabo stoji nje notranja samostojnost in svoboda. Prav mi primorski Slovenci pač brez težav in do cela pojмимо nadalje govornika, ki je visoko avstrijsko birokracijo imenoval najhujšo in najnevarnejšo nasprotnico Čehov.

Potem so govorili še nemški delegatje Russ, Lemisch in Funke.

Delegat Tusel je interpeliral poveljnika mornarice glede skorajšnjega zboljšanja delavskih plač v puljskem arsenalu.

Na to pa je delegat Russ odgovarjal na govor dra. Gregra ter protestiral proti denunciaciji, ki sestoji v predbacivanju antidinastičnega čutstva avstrijskih Nemcev. Čudno, čudno... Delegat Lemisch je protestiral proti izjavi Gregra, da je trozveza nenaravno pobratimstvo dveh po nasprotstvu ločenih držav, je protestiral tudi proti »denunciaciji« dinastično mislečih avstrijskih Nemcev ter pravil, da bo njegova stranka proti štirimesečnemu budgetnemu provizoriju z ozirom na novi kabinet, ker bi se ta provizorij utegnil izrabljati za nezakonite akcije na podlagi § 14. Delegat Funke je rekel, da se mirovni poskusi mej Nemei in Čehi nikakor ne podrepljujejo z enakimi govori kakor je bil dr. Gregrov. Delegat Kramar se je zavaroval pred očitanjem denunciacije. Rekel je, da Čehi nikakor ne želijo zatirati Nemcev, marveč zahtevajo le jednako pravno st. Tudi delegat Pacak se je izjavil za mir mej Nemei in Čehi. Prečudno se nam zdi le to, da se Nemei naenkrat tako zeló boje za svoj »dobri glas« kakor avstrijski državljani ter se branijo z vsemi štirimi pred očitanjem vsake antidinastične zveze z Nemčijo. Usiljuje se nam vprašanje: kdo in katerega narodnega značaja so bili vendar tisti ljudje, ki so še nedavno temu hodili čez avstrijske meje zborovat v blaženo Nemčijo?! In od kje so izhajali tisti klici v Avstriji po nemški pomoči?! Morda bi nam na to vprašanje vedeli dati odgovor izvestni krogi v Berlinu.

Zakon o odpravi časnikega kolka je baje že zadobil cesarjevo potrjenje.

Sprava, kakor jo umejo Nemei. V včerajšnji plenarni seji avstrijske delegacije so nemški govorniki zatrjevali jeden za drugim, kako so pripravljeni za spravo z Čehi. Logično morajo biti tudi za spravo z drugimi narodi. To pa tembolj, ker prav oni zahtevajo najbolj, da se narodno vprašanje mora rešiti potom državnega zakona in za vso državo. Torej za spravo so. Vprašanje je le, kaka bodi ta sprava, kakor si jo mislijo Nemei?! Navadni ljudje umejo spravo tako, da oaa dva, ki se prepirata, odnehata vsaki toliko, da se snideta v sredi. A prav za odgovor na vprašanje, koliko bi hoteli Nemei odnehati od svojega germanizatoričnega stališča ter se približati željam Slovanov, smo dobili te dni jako kričeč prispevek. Kakor znano, je južni Štajer, tretjina vsega prebivalstva dežele, zdržema slovenski, kajti nemške skupinice po mestecih na Južnoštajersku so le kakor oaze. Ta tretjina doprinaša tudi razmerno za pokrivanje deželnih potreb. Mi bi rekli torej, da tretjini prebivalstva gre vendar nekaj pravice. Pred vsem bi morala ta tretjina v deželni zboru, deželni odbor, c. kr. deželni šolskem svetu in na vseh

deželnih ustanovah sploh imeti ljudij, ki bodo zastopali nje gnotne in duševne koristi. Le kričeča krivica je bila torej, ako slovenska tretjina ni imela dosedaj nobenega zastopnika v deželni šolskem svetu. A ker je vlada sedaj vsaj v nekoliko odpravila to krivico, imenovavši gimnazijskega ravnatelja v Mariboru, dra. Julija Glowackega, členom deželnega sveta štajerskega, ker je torej štajerskim Slovenceem dovolila le mrvico pravice, pa je ogenj v vseh nemških strehah. In srde se celó na grofa Claryja, katerega so še pred par dnevi slavili kakor ministra, ki je čez dolgo let nemške bede donesel tolažbe. Da, celó Claryju žugajo, ker ni on, predno je odšel, izvršil tega imenovanja — v njih zmislu, ker torej ni preprečil drobne mrvice pravice Slovenceem. — Pa še neko drugo imenovanje jih vznemirja in razgreva. Za okraje Št. Lenart, Slov. Bistrica in mariborska okolica, torej za skupino, ki je po ogromni večini slovenska, je Slovenec dr. Janko Bizjak imenovan okrajnim šolskim nadzornikom. Proti temu imenovanju ga zopet istotako tako ne more biti pametnega in veljavnega prigovora, ni se stališča pravičnosti, ni se stališča praktične pedagoške potrebe. Ali tudi radi tega imenovanja je ogenj v vseh nemških strehah, ker pomenja mrvico pravice Slovenceem.

Po teh dveh izgledih smo dobili nekoliko okusa, kaka bi morala biti sprava, kakor si jo mislijo Nemei. Njim vse — Slovanom nič! Slovani pa čutijo v sebi — hvala Bogu — preveč življenske sile, in niso še tako na zadnjem, da bi hoteli sklepati take sprave.

Odprava celibata v južni Ameriki?

Chilenski list «Fritona» je donesel vest, da je papež Lev XIII. od 10. julija tega leta za katoliško duhovstvo v južni Ameriki odpravil celibat. «Badischer Beobachter» pridodaje k tej vesti, da je bil letos v Rimu koncil južno-ameriških škofov, na katerem so mej drugim razpravljali o odpravi celibata za katoliško duhovstvo v južni Ameriki. Papež da je privolil v predlog za odpravo. V gori omenjeni enciklici da je rečeno, da celibat nima značaja božanskega, ampak le cerkvenega prava in je bil uveden od koncilov in papežev v tistih časih, ko se jih je mnogo oglašalo v duhovski stan.

Z ozirom na to pa, da je tako oglašanje v južni Ameriki sedaj redkeje in je mnogo župnij osirotelih — z ozirom na to, da se v današnji materialistični atmosferi vzrasla mladina odvraca od duhovskega stanu v glavnem radi celibata, za kateri treba herojske žrtve in posebne milosti, ki ni dana vsakomur: je njegova svetost dala duhovnikom latinske Amerike svobodo, da se smejo ženiti. List «Neue Freie Presse» meni, da je morda to risto iznenadenje, o katerem je sv. Oče nedavno govoril.

Kralj Aleksander Srbski je dospel danes na Dunaj in je bil od našega dvora vsprejet z vsemi častmi, ki pristojajo vladarju. Kralj Aleksander je došel iz Merana na Tirolskem, kjer se je mudil dlje časa. Kakor znano, je kralj Aleksander že tedaj, ko je bil na potu v Meran, želel, pokloniti se našemu cesarju. No, takrat je dobil migljej, da ne bo nič; in res ni bilo nič. To odklonjenje je povzročilo temveč vzgledavanja, ker je bil baš v isti čas knez Bolgarski deležen te časti. Od kod sprememba v dispozicijah na Dunaju nasproti Srbiji? Ali so na dunajskem dvoru začeli ugodneje soditi o zistemu v Srbiji? To se zdi izključeno. S popolnim soglasjem med Avstro-Ogersko in Rusijo glede Balkana se računa v obče kakor z nepremičnim dejstvom. Rusija pa je ob vsaki priliki in še pred par dnevi v nekem avtoritativnem listu povdarjala, da ne odobruje politike krutosti zistema v Srbiji. Če torej Rusija ne odobruje, tudi o Avstriji ne moremo misliti, da odobruje. Kako naj si torej tolmačimo spremembo na Dunaju? Politični krogi sodijo, da je trma srbskih mogočnejev odjenjala baš pod pezo avstrijsko-ruskega sporazumljenja. In »poboljšanje« da se pokaže skoro v odhodu Milana iz Srbije in v pomilošenju srbskih obsojenih žrtev Milanovih.

Domače vesti.

»Edinost« po odpravi kolka za časnike. Od več strani nam dohajajo vprašanja, kako mi-

slimo izdajati »Edinost« po odpravi časniškega kolka? Istočasno nam prihajajo tudi nasveti, kako naj uporabimo »dobiček«, ki nam nastane vsled odprave omenjenega kolka.

Najprej — da ne bode nesporazumljenj ter da ne bodo naši čitatelji v krivi veri, da bo naš list po odpravi časniškega kolka kar plaval v denarju — moramo odkrito povedati, da bi dobiček, ki nam nastane po odpravljenju kolka, komaj zadostoval, da se pokrije vsakoletni primanjkljaj, ki so ga nekateri požrtvovalni rodoljubi zalagali leta in leta ter da bi se upravi »Edinosti« ne smelo ničesar očitati, ako bi ostala pri dosedanjem načinu izdajanja in pri dosedanjih cenah.

Pomisliti je, da je »Edinost« izhajala več let v isti velikosti kakor ljubljanska dnevnikarica ter da je veljala, po pošti prejemana, 3 gl. manj na leto, nego ona dnevnikarica. V razprodaji pa so stale posamične številke 2, 3 in k večjemu 4 novčiče, dočim so se posamične številke ljubljanskih dnevnikov prodajale po 6 nvč. Vrh tega »Edinost«, ki je bi bolj namenjena za Primorsko, specijelno pa za Trst, nima še takega števila naročnikov niti toliko inseratov, kakor ljubljanska dnevnikarica, kar vse pomenja najmanj 4000—5000 gl. manje čistega dohodka na leto.

Ponavljamo: ne smelo bi se šteti v zlo naši upravi, ako bi po odpravi časniškega kolka skušala malec oddahniti se.

Vsejedno je naša uprava odločila, da noče zaostati za drugimi slovenskimi dnevnikaricami ter hoče vso svoto, katero pridobi z odpravo časniškega kolka, žrtvovati v polboljšanje lista.

»Edinost« se namreč po novem letu izdatno poveča in sicer tako, da bo v njej berila vsaj za eno stran več na dan, nego dosedaj, kar provzroči velike troške za tisk ter zahteva pomožitev uredniškega osebja. Dvojno, zjutranje in večerno izdajanje, katero se je bilo uvelo le, da se nekaj prištedi na kolku, odpade ter bo list izhajal le enkrat na dan in sicer tako, da se bo razprodajal najkasneje že ob 6. uri zvečer. Naročnina lista ostane ista, kakor dosedaj, t. j. 12 gl. ali 24 kron na leto, a posamične številke se bodo razprodajale po 3 nvč., dočim so bile dosedaj večerne kolekovane številke po 4 nvč., zjutranje nekolekovane pa po 3 nvč. A še nekaj važnega smo ukrenili in kar nam bo provzročalo precejšnjih troškov; z novim letom se hoče namreč naš list kolikor mogoče intenzivno pečati s trgovino ter prinašati zanimive trgovinske in narodnogospodarske vesti in razprave, v katero svrhu si je preskrbel strokovnjake za so-trudnike. Ako je na Slovenskem kateri list poklican v to, da se namreč peča s trgovino in narodnim gospodarstvom, je to gotovo »Edinost«, ki izhaja v važnem trgovinskem središču, ki je tudi brez dvoma trgovinsko središče vse Slovenije. Kakor naši cenjeni čitatelji razvidijo iz teh vrst, storila je naša uprava vse, kar je mogla storiti za zboljšanje lista »Edinost«. Le od podpore čenjenih naročnikov in odjemnikov je odvisno, se-li bo naš list mogel vzdrževati na obljubljeni višini ali celo napredovati. Naročajte se na naš list ter kupujte ga še bolj pridno nego do zdaj, pridobivajte mu vedno širši krog podpirateljev ter bodite uverjeni, da uprava stori, kakor hitro mogoče, še drug korak, da zniža namreč za naše razmere že itak nizko ceno. Naš list ne išče dobička, ampak ima v prvi vrsti pred očmi narodno, politično in moralno vzgojo našega milega slovenskega naroda. Ta skupni cilj pa moramo in moremo doseči le s skupnimi silami in s skupnimi žrtvami. Brez žrtev ni nikjer uspehov, še manj pa v tako malih narodih, kakor smo mi Slovenci. A tudi mal narod je lahko velik, ako ima dovolj trdne volje za trajnost in požrtvovalnost.

Imenovanje. Predsedništvo c. kr. finančnega ravnateljstva v Trstu je imenovalo blagajnika carinskega višega urada Evgenija Camocina in oficijala carinskega urada Josipa Koloza oficijaloma višega carinskega urada v IX. plač. razredu; oficijala Antona Mangolda blagajnikom carinskega višega urada v IX. razredu; carinska asistenta Jerneja Bierkopfa in Karola Schutzbiera oficijalomaj v X. razredu in carinska vežbenika Josipa Lusnerja in Ivana Trosta asistentoma v XI. razredu.

Potrjen zakon. Cesar je potrdil v deželnem zboru isterskem sprejeti zakon o dokladah na najem-pino v mestni davčni občini Pulj.

Signatura razmer mej Sloveni je vsa-kako način polemizovanja, ki se je udomačil. Včeraj smo pokazali na goriški »Narod«, danes moramo pokazati — da bo varovana reciprociteta med Ljubljano in Gorico — na ljubljanski »Narod«. Ta list piše v dopisu iz Vipave: »... ne veste pa še, da se je po nekaterih vipavskih cerkvah poleg »Slovenca« in »Domoljuba« priporočala tudi tržaška »Edinost« kot »pošten katoliški list«, tista »Edinost«, ki je bila pred kratkimi leti še najrazširjenjši list na Notranjskem, ki je pa odtod izginila, odkar je začel nje urednik tekrovati za palmo »poštenega katoliškega lista«.

To je signatura slovenskih bojev za načela: suni osebo v rebra!! Že to samo na sebi je jako — nelepo. Tem bolj — nelepo je, ako na dotični osebi, ki je dobila sunek v rebra, ne bremeni odgovornost za to, kar se očita. Gospodu dopisniku iz vipavske doline ne zamerimo — moj Bog, odkje naj bi na Kranjskem v sedanjih časih vzeli časa za to, da bi se brigali za take bagatele, kakor je akutna nevarnost, ki preti obstanju omejenih Slovencev?! — ali od uredništva »Slov. Naroda« bi vendar smeli pričakovati toliko poznanja razmer na Slovenskem, da bi vedelo, da »Edinost« dobiva direktivo od odbora političnega društva »Edinost« in da vršenje te direktive nadzoruje poseben odbor. Moral bi vedeti tudi to, da je smér »Edinosti« — zlasti z ozirom na domače prepire — avtorizovana od dveh važnih instancij: od kluba slovenskih poslancev v deželnem zboru tržaškem in od hrvatsko-slovenskega kluba v deželnem zboru istrskem. In če ni vedelo tega do zadnjega občnega zbora pol. društva »Edinost«, izvedelo je to iz ust Spinčiča in Laginje, ki so gotovo kompetentna. A kjer govorijo tako kompetentni ljudje, menimo, da bi že lahko puščali na miru skromno osebo jednega siromašnega urednika.

»Narod« pa je celó z razprtimi črkami natisnil svoje smešenje jedne — osebe.

Toliko o osebni strani stvari. Objektivno pa hočemo tu — v drastično ilustracijo tega napada »Slov. Naroda« na naš list in slovenskih razmer sploh — povedati nekaj družega. Ni dolgo temu — komaj da se je tinta posušila na nekem zasebnem pismu, ki ga je pisal neki odličnjak klerikalne stranke na Kranjskem nekemu gospodu v Trstu. Pismo se zadržuje v našem listu. V njem je čitati n. pr. mej drugim: »»Edinost« se je postavila na isti nizki nivo, na katerem najdemo Malovrha, Penizka e tutti quanti«. — In dalje: »... Vi morate imeti primeren upliv na Vaše glasilo. **Lopovstvo poslednjega** torej pred svetom pade vsaj deloma tudi na Vas. Konsekvence iz tega položaja si lahko sam predočite«. — In na zaključku: »Storite sedaj, kar hočete. Če vem, da absolutno bodete v »Edinosti« podpirali našo malovrhijado: dobro! Potem smo na jasnem in jaz bom tudi vedel izvajati svoje konsekvence«.

Tako, sedaj vemo. Liberalci nam očitajo tekrovanje za palmo »poštenega katoliškega lista«, klerikaleem pa smo **lopovi**, ki podpiramo malovrhijade!!

Ali ni drastično to?! Pa tudi dokaj humorja je v stvari. Človek bi se moral kar za trebuh držati samega smeja, ko gleda ta — karneval v slovenskih razmerah. Prav kakor da vidiš pred-pustno vrvenje s kraguljčki na visokih kapah in širokih šarenih hlačah... Smejati bi se, smejati od sree, kdor je le človek, ali kdor je tudi Slo-venec, ta se ne more smejati, ampak želi, da bi že skoro nehal tak — karneval.

Kronska veljava. C. kr. finančno ravnateljstvo nam javlja: Ozirom na III. del cesarske naredbe od dne 21. septembra 1899. l. d. z. štev. 176, po kateri ima začeti od 1. januarja 1900. z zakonom od dne 2. avgusta 1892. določena kronska veljava kakor izključno deželna veljava stopiti na mesto dosedanje avstrijske veljave, daje se na občno znanje, da se od zgoraj omenjenega dne imajo v vseh podneskih, napovedih, utokih itd. denarni zneski označati v krorški veljavi.

Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu vabi na svojo tretjo domačo zabavo, ki bo na novega leta dan v »Slovanski čitalnici« ob 5. uri popoldne. Slaynemu občinstvu polagoma na sree, da bi se te veselice udeležilo v obilnem številu.

Za božičnico je bilo toliko stroškov, da nam

še mnogo, mnogo primanjkuje, da obdarimo le naj-potrebnejšo dečo. Ah, koliko bosih nog čaka čreveljčkov, in koliko mraza trepetajočih telesček čaka tople jopice! Povejte, je-li kateri čut slajši, nego oni, ki nas navdaja, ko smo pomagali revnemu otročiču?! Ne, ne, ni ga slajšega uživanja! A vse to si lahko vsak privošč, če le na novega leta dan pride na domačo zabavo. Tako ima dvojni dobiček, zabava se sam (kar se pač spodobi na novo leto) in istočasno pomaga revnim otročičem. Na svidenje torej vsi v čitalnici, da srečno začnemo novo leto in tudi novo stoletje, v katerem naj se naša narodna stvar razvete in razvije vsaj za dve stoletji naprej.

ODBOR

ženske podružnice družbe sv. C. in M.
O priliki koncerta društva »Kolo« so darovali temu društvu oziroma preplačali vstopnino: Vojak 20 nč., Gasperšič 10 nč., Ant. Zlobec 30 nč., Batič 50 nč., prof. Mandić 60 nč., dr. Abram 60 nč., N. N. 1 gld., Ivan Gombač 1 gld., Ivan Pirih 50 nč., Miha Hrovatin 50 nvč.

Plesni venček pevskega društva »Kolo«. Dne 6. januarja prih. leta bo imelo to društvo svoj plesni venček, ki obeta biti prava rodbinska zabavica. Vstopnina je določena za možke na 40 nvč., za ženske na 30 nvč., brez izjeme. — Ples začne ob 8. uri zvečer.

»Tržaško podporno in bralno društvo« priredi svojem članom in povabljenim gostom »Silvestrov večer«, na katerem bo sodelovalo tudi pevske društvo »Kolo« s petjem in tamburanjem. Začetek ob 9. uri zvečer. Vstop svoboden.

Veselični odsek.

V večni pravdi z naravo je ubogi naš »Piccolo«. Zlasti se neprestano krega žnjo, ker je storila ta grozni greh, da je v Istri postavila veliko več Slovanov, nego Italijanov. In ker je v pravdi z naravo samo, je naravno, da je v večni pravdi tudi z vsemi posledicami, ki izhajajo iz narave. »Piccolo« gre navskriž, da je v Istri toliko Slovanov in istotako mu nikakor ne gre glavo, kako da se ti Slovani — kar je seveda zopet naravno — razvijajo in da hočejo živeti. Vsaki najmanjši pojav življenja istrskih Slovanov mu razburja živce, ob vsakem takem pojavu kliče svoje na pomoč in napada druge. V Lazarelu pri Kopru so n. pr. sami Slovenci, ki hočejo besedo božjo slušati v svojem jeziku. In ker je škof — kar je povsem naravno — poslal tjakaj slovenskega kapelana, pa je že »Piccolo« ves iz sebe. Na kvarnerskih otokih žive sami Hrvatje poleg peščice — hrvatskih renegatov. »Piccolo« pa otepa okoli sebe kakor kakov norec zato, ker v Velemselu hočejo ustanoviti hrvatsko čitalnico, ter se zaganja v okrajni šolski svet v Malemselu, ker je dovolil, da se tam zasnuje hrvatski otroški vrtec.

»Piccolo« se krega, ker se nikakor ne more spoprijazniti s tem, kar — je! In kar tudi ostane — ako Bog dade — prav zato, ker je naravno.

Za sviloreje. Trgovinsko ministerstvo je določilo letne nagrade onim svilorejem, ki se bodo v sviloreji držali sodobnega naprednega postopanja.

Zaradi napada na načelnika Pazlinske občinske straže so aretirali dosedaj tri osebe. Zadnji je Peter Bartoli, na katerega leti največ suma, da je strelil na Mariniča.

Štrajk v kaznilnici v Kopru. V jutro dne 27. t. m. kaznjenci v Koperski kaznilnici niso hoteli delati, ker so bili nezadovoljni s hrano, katero so jim dali za minole praznike. Pod prejšnjim ravnateljem je baje bila boljše. O kakih izgrelih ni bilo čuti dosedaj, vendar se je včeraj predpudne iz tukajšnje garnizije stotnija vojakov odpeljala v Koper. Tudi sodna komisija z državnim pravdnikom na čelu se je podala tjekaj.

Roparski napad. Zadnji petek večer je prišel v neko gostilnico v Bači pri Tolminu mlad mož, ki je hotel tamkaj prenočiti. Odkazali so mu sobo v prvem nadstropju. A kmalu se je vrnil v kuhinjo, češ, da ga v sobi zebe. Krčmarica je baš štela denar. Naenkrat je neznanece skočil proti ženski ter jo na več mestih ranil z nožem. Žena je klicala na pomoč. Prihitela je dekla; tudi njo je ranil z nožem. Potem je pograbil denar — kakih 30 gld. — ter ubežal. Predvčeršnjim ga je orožništvo aretiralo ter spoznalo v njem Petra Carlja s Ponikev. Obe ženski sta v smrtni nevarnosti.

Iz-pred naših sodišč. Včeraj so bili na tuk. deželnem sodišču obsojeni: zidarja Fran in Štefan

Čermelj, zaradi zločina javnega nasilstva, ker sta se dne 26. novembra, ko so ju aretirali, branila ter dejanski napadala redarje. Prvi je obsojen v 2-mesečno, drugi 6-tedensko ječo. — Pek Alojzij Zega je dobil radi poverjenja izposojenega bicikla 6 tednov ječe. Upoštevali so več olajšujočih okolištin. — Kaznjenci koperske kaznilnice Fran Arzon, Rudolf Jurizza in Roman Baje so bili obsojeni zavoljo izgrede dne 23. oktobra t. l. oziroma hudodelstva javnega nasilstva: prva dva v 10 mesecev, poslednji v 1 mesec ječe.

Najdeno. Neki deček je našel včeraj jutro na Škedenjski cesti listič zastavljalnice Dussieh ter ga položil v šrambo na policijskem komisarijatu pri Sv. Jakobu.

Aretiranje. Včeraj jutro je policijski oficijal g. Titz aretiral v neki hiši v ulici Ponziana 22-1, Petra Bettia, 18-letno Ernesto Jurizza in 36-letno Jero Peternel. Vsi trije so bili izgnani iz Trsta, kamor se ne bi smeli vrniti. Aretiral je tudi lastnika stanovanja, kjer so bivali, 20-letnega Maksa K.

Različne vesti.

Car in carica prideta o priliki odkritja spomenika carju Aleksandru II., osvoboditelju Bolgarov, v Sredec.

Zopet nezgoda na železnici. Po noči 28. t. m. je Srbograjsko-Kelemski vlak trčil v osebni vlak z Reke. Ker je strojevodja prvega o pravem času zapazil nevarnost ter uravnal stroj na nasprotno stran, je bil sunek primerno slab. Zadnji vozovi Reškega vlaka so lahko poškodovani; en voz se je prevrnil. Ti vozovi so bili prazni. Razven poštnega sprevodnika ni bil nihče poškodovan.

Nesreča na morju. Parnik »Ariosto« je dne 24. t. m. v jutro na potu iz Galvestona v Hamburg trčil ob obali severne Karoline na tla ter dobil luknjo. Kapitan in 8 mož se je rešilo, 21 mornarjev se je potopilo. Ko se je morje pomirilo, sta iz Norfolka hitela dva parnika na pomoč.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 25. »Wiener Zeitung« objavlja potrjen zakon o uravnavi plač državnih slug.

Dunaj 29. Kralj Aleksander srbski je dospel na Dunaj danes zjutraj. Na holodvoru ga je cesar pozdravil najpristneje. Nadalje so bili na kolodvoru vsi na Dunaju navzoči nadvojvode, avstrijski odposlanec v Belemgradu pl. Sschiesl, srbski generalni konzul pl. Hahn in načelniki oblasti na Dunaju. Vojaška godba je zasvirala srbsko himno. Oba monarha sta se v skupni zaprti kočiji vozila v dvorno palačo, kjer so kralja pozdravili najvišji dvorni dostojanstveniki in minister za zunanje stvari, grof Goluchowski. Na kolodvoru zbrani srbski dijaki so živalno klicali živio.

Bolean 29. Na deželnozborski dopolnilni volitvi za kmečke občine boleanske je bil izvoljen krščanski socialist, župnik Ivan Steek.

Praga 29. Eksekutivni odbor kluba nemških deželnih poslancev je sklenil predlagati, naj nemški poslanci vstopijo v deželni zbor.

Pariz 29. Konferenca ministerskega predsednika, vojnega ministra Galiffeta in ministra za mornarico Lamessana je baje vsprejela program za pomnoženje vojnega brodogoja. Program obsega gradnjo 12 novih vojnih ladij največje vojaške vrednosti, nekaj razruševalcev torpedov in mnogih torpedovk.

Vojna v južni Afriki.

London 29. Reuterjeva pisarna javlja iz tabora pri Chieveley 25. t. m.: Ko smo danes zjutraj videli sovražnika na popolnjevanji nasipov, so težki topovi takoj začeli streljati granate na Boerce; poslednji so se morali umakniti in so bežali v gore. Boerci so v petek obstreljevali Ladysmith. Angleška garnizija ni odgovarjala z streljanjem. V utrdbi Vylle so Boerci napravili bolnišnico. Angleško topništvo je dobilo ukaz, naj ne strelja tjakaj. Kake tri milje od Chieveleya je bil boj, v katerem je bilo 9 Boercev ubitih. Angleži so si usvojili 6 vozov.

Gostilna Andemo de Franz Via della Geppa št. 14.

toči izvrstno belo vipavsko ter istrsko in dalmatinsko črno vino. Dobra kuhinja, domače klobase. Gostilna je odprta vedno do 1. ure popoldne. Za obilen obisk se priporoča

Jožef Furlan.

PRSNİ PRAH (prah za izvožčke)

(ne kašljaj).
najbolje sredstvo proti kašlju, hripavosti, zaslišanju, nahodu in drugim katarinim afekcijam.
Škatljica z navodilom po 30 mvč. Dviba se jedino v lekarni PRAXMARER, „Pri dveh zamorcih“ občinska palača, Trst.
Zunanje naročbe izvršujejo se pobratno osto.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL
Rafaela Italia
TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimne in peresne, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

Slavno občinstvo!

Podpisani naznanjam, da sem odprl svojo gostilno

„Società d'Almisa“

v ulici St. Caterina št. 2

kjer točim izvrstno dalmatinsko vino iz lastnega pridelka iz Podstrane pri Olmišu po 36 kr., izven gostilne po 34 kr. liter. — Gorka in sveža jedila so vedno pripravljena. — Prodaja tudi vino po pogodbi od 10 litrov naprej.

Za obilen obisk se priporoča

Ivan Tomasović
gostilničar.

Velika zaloga solidnega pohištva in tapecarij

od

Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. št. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

Priznana najboljši z važnimi patentiranimi novostmi lastno iznajdbi tehnično dovršeni
glasovirji
dobe se najbolje in najceneje direktno pri tovarnarju
Henrihu Bremitz
o. kr. dvornemu zalagatelju,
Trst — Borzni trg številka 9 — Trst
Ilustrirani katalogi na zahtevanje franco.

OGLAS.
Usojamo si naznaniti slav. občinstvu, da smo odprli na **Corso 31**, kjer je bila prej Ceria-va prodaja buteljk,
trajno razstavo
z velikim izborom priprav za kôpanje vseh najnovejših sistemov z dotičnimi pečmi, kakor tudi umivalnikov in closetov. V ravnoistem prostoru se nahaja
velika zaloga
LINOLEJA
iz „Prve avstrijske tovarne za linolej“ v Trstu.
Vhod skozi trgovino z železom **Corso 33**.
V nadeji, da nas naši cenjeni odjemniki počaste s svojim posetom, beležimo velespoštovanjem
CARL GREINITZ NEFFEN
Corso 33 - Podružnica Trst - Corso 33.

„Gostilna pri javnem vrtu“ v ulici Molin grande št. 4

je preskrbljena z najboljšim vipavskim in istrskim vinom in z vedno pripravljenimi imenitnimi jedili, ter se priporoča posebno za praznike slav. občinstvu za mnogobrojen obisk.

Spoštovanjem

Marija Rep,
krčmarica.

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specialist za očesne bolezni se je preselil

v ulico Valdirivo št. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8^{3/4} zjutraj in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molin piccolo št. 1, I. nadstr.

Josip Muha Via del Torro št. 12, priporoča svojo dobro preskrbljeno zalogo olja in raznega prvaku. Cene zmerno, postrežba točna.

Najboljše berilo in darilo je vsestransko jako pohvaljena „Vzgoja in omika ali izvir sreče“

(neobhodno potrebna knjiga za vsakega človeka, kateri se hoče sam lahko in hitro navaditi vsega potrebnega, da more sebe in druge blažiti in prav olikati) ter se dobi za predplačilo 1 gl. 50 kr., po pošti 10 kr. več, ali proti poštenu povzetju pri **Jožefu Valenčiču na Dunaju, III. Hauptstrasse N. 84, 3. Stiege II. St., Th. 38.**

Založnik oziroma prodajalec je voljen vrniti denar, ako ni mu kupec poslal knjigo še nerazrezano in čisto v treh dneh nazaj. Cena je skrajno znižana, knjig je malo več.

Zaloga vina F. PETECH

TRST. — Via delle Pošte št. 10.

Istrska in dalmatinska vina iz najslovesnih kleti. Cene brez konkurence, blago pristno in najboljše kakovosti. **Istrsko novo** fino 30, boljše 32. **Dalmatinsko** fino 30, **Opolje novo** fino 32 v vsakej množini v sodčih in buteljkah od litra naprej franko na dom na katerikoli kraj mesta. **Izven mesta franko** užitinskega davka. Naročbe v zalogi ali s pošto dopisnice.

JAK. HENRIK HUBER

trtnica za ameriške trte in cepi
Tovarna kemičnega gnoj „KOPROS“ v Boljuncu (Istra)

ZALOGA:

TRST - Via S. Apollinare št. 4.
Telefon št. 201.

Ameriške trte in cepi.

	I. zbirka		II. zbirka	
	100 kosov	1000 kosov	100 kosov	1000 kosov
Kolči ameriške	gl. kr. 1.50	gl. kr. 12.—	gl. kr. 1.—	gl. kr. 8.—
Bilje	4.—	35.—	2.50	20.—
Cepi na	20.—	180.—	15.—	120.—

Vsprejemajo se naročbe za razna cepljenja po želji naročnika in to od februarja do zmrzovanja aprila.

Kemični gnoj „KOPROS“

sestavljen iz kvantitete dušika, forforičnega kisleca, potaše in apna, katere snovi so potrebne za živilo rastlin. Služi čudežno za gnojenje trti, sadnega drevja, špargelna, vrtnine in žita.

Cena: žakelj od 25 kg. gl. 2.—; od 50 kg. gl. 3.80; od 100 kg. gl. 7.50, se žakljem vred.

Prva kranjska tovarna testenin

Žnideršič & Valenčič

v lir. Bistrice

priporoča svoje priznane **izborne testenine**, kot **makarone, fideline** in **različne vloge za juho** v različnih kakovostih.

Prvi sijajni uspeh najinih izdelkov je ta, da se ni v našem okraju v treh letih toliko testenin zavžilo, kot najinih v teku enega meseca, kar jih izdelujeva.

Spoštovane gospodinje, sezite po teh pristno domačih testeninah, katere pri nas sedaj še oni se slastjo zavživajo, ki dosedaj niso hoteli vedeti o njih, kajti najine testenine so bolj okusne, tečne in redilne kakor vsake druge in gotova sva, da se morajo vsakemu priljubiti, kdor jih le pokusi.

Dobro se v vseh prodajalnicah jestvin ali povsem zanesljivo so le one, ki se prodajajo v zavojih po 1/2 kg. z najino firmo.

Trgovcem pošiljava cenik zastoj in franko.